

کبری آسپار
دبیر گروه سیاست

یادداشت

وفاق، تندروی، چشم‌پوشی، سکوت، استیضاح، تخریب، استعفا، بنی صدر دم، عدم کفایت، عزل و... کدام واژه می‌تواند نوع تعامل مخالفان انتخاباتی مسعود پزشکیان را با دولت او توصیف کند؟ واژه‌هایی که هر کدام مدلی از تعامل منتقدان با دولت را بر دوش می‌کشند، اما برخی پرهیاهو، برخی به کذب، برخی به سیاسی‌کاری، برخی به اشتباه و برخی به سکوت.

آن‌هایی که در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۳ از مسعود پزشکیان حمایت نکردند و منتقد مواضعش بودند، پس از پیروزی او در انتخابات به لحاظ نوع تعامل یادولتی که او تشکیل داد، در دو دسته جای گرفتند. برخی با همان حرارت شب‌های انتخابات پیش رفتند و از همان جلسات رأی اعتماد، تند و صریح تاختند و تاختند و تاختند. به نقد هم پسندده نکرده و مسیر نسخه‌پیچی برای اداره کشور از راه استعفا یا عزل رئیس‌جمهور را در پیش گرفتند. وقتی هم برای آن‌ها بیان می‌شد که کشور در شرایط برگزاری یک انتخابات زودهنگام دیگر نیست، ابوالحسن بنی‌صدر را مثال می‌زدند که وسط جنگ عزل شد و با این مثال، کار اقا را ساخت ترمی کردند، چون تازه باید برایشان تشریح می‌شد که تفاوت‌های پزشکیان و بنی‌صدر چیست و شرح شرایط کشور پله بعدی ما چرا بود! وقتی بحران سقوط بالگرد رئیس‌جمهور و وزیر خارجه، آن هم یک ماه پس از اولین حمله نظامی مستقیم ایران به سرزمین‌های اشغالی و برگزاری انتخابات زودهنگام ریاست‌جمهوری در لب مرز دیگری جدی نظامی با رژیم صهیونیستی و ترور رهبران مقاومت و سقوط سوریه و... به عنوان شرایطی ویژه درک نشود، آیا تفاوت بین پزشکیان و بنی‌صدر فهم می‌شود؟

رفتار این طیف، کم و بیش یادآور رفتار اصلاح‌طلبان یا مخالفان خود بوده؛ البته که هیچ جریانی در بی‌اخلاقی سیاسی و تخریب رقبا به گرد پای اصلاح‌طلبان هم نمی‌رسد، اما جدا دانستن خود از دولت - گویی نه انگار که همه در یک کشتی نشسته‌ایم - و دست رافق بر اشدکالات و اشتباهات گذاشتن و حتی تکفیر رئیس‌جمهور، خوی اصلاح‌طلبان است و بی‌راه نیست اگر بگوییم آن‌ها در حال شبیه شدن به اصلاح‌طلبان هستند، در حال شبیه شدن به کسانی که از قضا همیشه نقدشان می‌کنند. شاید هم نوع رفتار اصلاح‌طلبان با شهید رئیسی و بی‌اخلاقی‌های گسترده علیه او و دولتش در این اتفاق بی‌تأثیر نبود. آن‌ها می‌خواستند مقابله به مثل کنند؛ گرچه نه آن اندازه بی‌اخلاق، اما تند و بی‌اعتنا به مصلحت؛ و این هر دو، یعنی بی‌اخلاقی و مصلحت‌ناستنجی، کمش هم برای جبهه انقلاب زیاد است.

ادامه در صفحه ۲

بازگشت به اوراسیا تلاش تهران برای سهم گمشده

یادداشت

بهزاد نصیری
پژوهشگر روابط بین‌الملل

سفر اخیر مسعود پزشکیان به آسیای مرکزی و دیدارهای دیپلماتیک وی در قزاقستان و ترکمنستان، فراتر از عرف دیپلماتیک معمول، نشانگر درک تهران از یک واقعیت تلخ و درعین حال ضرورت راهبردی در دوران گذار نظام بین‌الملل است. برای فهم عمیق چرایی این سفر و آنچه در لایه‌های پنهان آن می‌گذرد باید ابتدا لنز دوربین را از رویدادهای روزمره فراتر برد و به صحنه کالان ژئوپلیتیک نگرست؛ جایی که قلب زمین یا همان آسیای مرکزی، پس از دهه‌ها خمودگی، بار دیگر به کانون رقابت قدرت‌های بزرگ تبدیل شده است. فدراسیون اتحاد جماهیر شوروی در دهه ۹۰ میلادی یک خلاقیت عظیم در مرزهای شمالی ایران ایجاد کرد؛ فضایی که ایران به واسطه اشتراکات تمدنی، زبانی و تاریخی، طبیعی‌ترین وارث نفوذ معنوی و اقتصادی در آن محسوب می‌شد. اما غفلت‌های استراتژیک در ادوار مختلف و نگاه یک‌سویه به غرب در برخی دولت‌ها باعث شد تهران نظاره‌گر پر شدن این خلأ توسط بازیگران رقیب باشد. اکنون، سفر رئیس‌جمهور به آستانه و عشق‌آباد در شرایطی صورت می‌گیرد که رنگ‌های خطر در تهران بلندتر از همیشه به صدا درآمده‌اند؛ رنگ‌هایی که خبر از تغییر ماهیت مرزهای شمال شرقی از یک حوزه امن تمدنی به یک کانون تهدید امنیتی می‌دهند. دیدار پزشکیان با همتای قزاق خود و حضور در عشق‌آباد، تلاشی برای بازتعریف نقش ایران در منطقه‌ای است که بازیگران متعددی با اشتیاق سیری‌ناپذیر در حال بلعیدن فرصت‌های آن هستند. مسئله حیاتی و نگران‌کننده برای تهران، اخبار و تحولاتی است که حکایت از تمایل خزنده برخی کشورهای آسیای مرکزی، از جمله قزاقستان، به پیوستن به پیمان ابراهیم و عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی دارد. اگرچه آسیای مرکزی به طور سنتی آرام‌ترین و بی‌تنش‌ترین همسایه برای جمهوری اسلامی بوده؛ اما نفوذ اسرائیل در این منطقه می‌تواند معادله امنیت ملی ایران را دگرگون کند. تل‌آویو با استراتژی دکترین پیرامونی نوین، در تلاش است فشار بر ایران را از مرزهای جنوبی و غربی، به مرزهای شمالی و شمال شرق نیز گسترش دهد. پذیرش احتمالی منطق پیمان ابراهیم توسط آستانه، صرفاً یک توافق دیپلماتیک نیست، بلکه می‌تواند به معنای باز شدن پای سرویس‌های اطلاعاتی رقیب به حیاط خلوت استراتژیک ایران باشد. هرچا که تهران قدمی به عقب برداشته، رژیم صهیونیستی و ترکیه دو قدم به جلو برداشته‌اند؛ نمونه بارز این رخداد در قفقاز جنوبی و جمهوری آذربایجان قابل مشاهده است و تکرار آن در آسیای مرکزی، خطایی نابخشودنی برای دستگاه دیپلماسی کشور خواهد بود.

ادامه در صفحه ۷

این افتتاح، فیلمش ۲۶ سال پیش ساخته شده بود

چشمان خیره‌کوبریک بر پرونده‌ایستین

۵

یکشنبه
۱۴۰۴ آذر ۳۰
۳۰ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷
۲۱ دسامبر ۲۰۲۵

شماره
۴ ۵ ۸ ۷
۸ صفحه
۱۰۰۰۰ تومان

FARHIKHTEGANONLINE
FARHIKHTEGANDAILY.COM

جزیره آدم‌خوارها

با انتشار ابعاد جدید

رسوایی اپستین

پای سیاست‌مداران

دو حزب اصلی آمریکا

سوپر سرمایه دارها

و برخی اندیشمندان هم

به این ماجرا باز شد

تحلیل «فرهیختگان» از یک ابهام درباره مصرف گاز ایرانیان

۲/۵ میلیون کنتور گاز دست‌کاری می‌شوند؟

۸

زنجیره تأمین دارو دست‌کیست؟

بحران دارو، پیش از داروخانه در اتاق‌های تصمیم‌گیری شکل می‌گیرد

۶

در دیدار رئیس دانشگاه آزاد با استاندار لرستان تأکید شد

توسعه رشته‌های تحصیلی همگام
با نیازهای آمایش سرزمینی

۳

گزارش «فرهیختگان» از جشنواره فیلم دهوک

اقلیم کردستان
زیرزمین سینمای ایران؟

۵

